

Saigon hôm nay

Tác Giả: Vũ Th& B&ch

Thứ Năm, 15 Tháng 10 Năm 2009 05:17

V& i r& t nhi& u c& u m& i, s& đi l& i gi& a trung tâm Saigon v& i các vùng ngo& i ô, đã g& n h& n r& t nhi& u. Saigon nh& r& ng l& n h& n, đa d& ng h& n. Ng& i dân Saigon h& u nh& đã không còn v& t đèn đ& , nh& nh& ng năm v& a qua.

Tuy nhiên, các "lô c& t" gi& a đ& ng, không bi& t đ& n bao gi& m& i gi& i t& a, đã d& n xe c& v& m& t phía, chen chúc nhau, leo c& lên l& . Nhi& u v& a hè đã r& n n& t, v& v& n. Nhi& u đ& n đ& ng, các c& a hàng ch& c ph& i đóng c& a, vì m& t dây "lô c& t" che kín m& t ti& n.

Dây đi& n ch& ng ch& t, qu& n qu& t, ch&u n& ng, v&ng xu& ng, đ&ng đ& a! Nh& ng khi tr& i đ& m& a ào & t, gió ph& ph&ng th& i, lá r& ng tung bay. Tôi lo l& ng, nhìn nh& ng nù i dây đi& n! & Saigon, đã có hai ng& i ch& t, tu& n v& a qua, vì đi& n!

Đi thăm m& t ng& i b& n, trên đ& ng Quang Trung, Gò V& p, trên chi& c xe máy. Ch& em tôi, k& t gi& a cái n& ng chói chang, cái nóng kinh ng& i, t& nh& ng & ng "bô", cái đen đúa c& a đám khói, nh& t& chi& c xe h& i tr& c m& t. Đoàn ng& i di chuy& n ch& m ch& p, đôi khi, nh& d& ng l& i, gi& a m& t không gian đ& y khói b& i!

Th& t là khó, đ& tìm l& i m& t Saigon êm & và th& m& ng ngày nào. Không gian nh& đ& y đ& c h& n, khói b& i m& t m& h& n, và âm thanh vang v& ng m& nh m& h& n, h& n đ& n h& n!

Các building 5 sao, 4 sao, m& c lên kh& p n& i, không theo m& t ph& i trí nh& t đ& nh nào. Cũng nh& các dãy nhà cao c& p & ngo& i ô, trông th& t t& ng ph& n v& i nh& ng căn nhà l& p x& p, cũ k& chung quanh.

Nh& ng cũng có nh& ng đi& u, đem l& i s& ph& n kh& i. M& i khi đi qua các công viên, tôi th& y nhi& u ng& i đ& n t& p th& đ& c, đa s& là các c& già. Trên đ& ng, nh& ng b& đ& ng ph& c và ti& ng nói c& i r&u r& t c& a đám h& c sinh trong n& ng mai. Dù ph& ng đã tàn, nh& ng trong sân tr& ng, hàng lá xanh t& i c& a dãy ph& ng trong sân, v& n đem l& i s& c th& m, cho ngày khai tr& ng.

May mắn thay, hôm nay hè này, tôi được mời đi khai trường, cả trường tôi đã dậy, năm xưa. Các em trông thật đáng yêu, trong các bộ đồng phục, giọng nói rõ ràng nghe, hẳn nhiên. Tiếng trường khai trường, khi lòng tôi xôn xao. Tiếng hát cả các em, trong bài đồng ca "Lên Đàng", đưa tôi trở về ngày xưa,

*"Nào anh em ta, cùng nhau xông pha lên đàng,
Ta nghe ở Việt Nam, nhìn thấy lại huy hoàng,
Cùng nhau bước lên đàng
Cầm tay, ta hát vang!..."*

Tiếp theo, là bài hành khúc,

*"Hỡi sinh, là người, tôi quỳ mong cho mai sau
Hỡi sinh, xây dựng nên thiên u, trên bao công lao...."*

Lòng tôi bỗng chan hòa niềm vui, sự tin tưởng vào tương lai tốt đẹp cho các em, cho dân tộc Việt Nam chúng tôi. Tôi chờ đợi một ngày mai, để nhìn thấy khắp nơi, trẻ em Việt Nam hân hoan, cắp sách đến trường, khắp nơi thoáng sạch, và mọi người đều hít thở không khí trong lành. Cuộc sống sẽ êm đềm hơn, và mọi người hạnh phúc và tương lai, với những bước chân vững chắc, qua đèo ụ kiên trì và giữ gìn một tâm hồn thanh thản.